

Píseň o tichu

Milan Černohouz

Tomu kdo má ticho rád,
koho ruší salvy z děl.
Kdo si umí ještě s dětmi hrát,
těmhle všem jsme přišli ruku dát.
Svoji písni, písni tichou jako sen, nesmělou.
To vítr nám ji našel.

Když jednou letěl údolím
Křížů lán tam trouchnivěl
Z bodáků a helmy měl jen šprým
Když ten vítr sotva rozumí
Proč tam ještě dnes vzhůru do nebes bodák čněl, rezavý
Kam jen to ten vítr zašel.

Tomu kdo má ticho rád
Koho ruší salvy z děl
Kdo si umí ještě s dětmi hrát,
těmhle všem jsme přišli zazpívat
vítr prosil nás dejte dál píseň mou, nesmělou
to vítr nám ji našel.

Rád když ze tmy pobíhá
Řeku křídlem rozčeří
Ve slavičím hnízdě uléhá, že ho slunce vzbudí spoléhá
Zatím zvon však hrany vyzváněl nad světem
Proto k nám vítr zašel.

Tomu kdo má ticho rád
Koho ruší salvy z děl
Tomu vítr chtěl svou píseň dát
Nechtěl jenom víc než zazpívat
Ať už nezvoní hrany pohřební nad světem líbezným
Proto k nám vítr zašel.